

A márciusi nagy napok összetartása erre tanít bennünket.

Rajtunk áll, hogy élni vagy halni akarunk-e, akarjuk-e követni azt a nemzedéket hősi összetartásában vagy szét akarunk-e hullani, mint az oldott kéve.

És akkor, ha követjük a nagy márciusi összetartást, mondhatjuk el mi is a költővel:

Hiába verik majd félre
Az árulók a harangot:
Elnyomja a Talpra magyar!
A hitvány áruló hangot!
És... ha minden porrá égett,
Ami szenny, rongy, ami kórság:
Ujra éled hamvaiból
A megtisztult, újra erős
Ezeréves Magyarország!

Ugy legyen!

SZÉP MÁRCIUS.

Szép március volt... A hamu alatt
Éledt a tűz és régi vágyakat
Dajkált a márciusi ébredés.
Kinőtt Széchenyi szép vetése
S jeget, bilincset feltört egymaga:
Petőfi Sándor Nemzeti dala.
Esküt kiáltott agg és fiatal.
Szabad viharként szállt a diadal,
S a büszke láng az Égig fölcsapott,
Nevelve nekünk sok-sok csillagot.

Hazánk fölött bár új kor tántorog,
Az ifjak, hősök, Gábor Áronok
Behintik szívünk hűség selymivel
S a hű szív őket nem felejtí el!
Tavaszt ha hoz a márciusi szél:
Hitünk öbennük mindig újra él!

A dermedt föld, ha béklyókat levet
És szerteszór sok újhold életet,
Rügyet, virágot, bogarat, füvet:
Csodát termett az áldott lendület!
Az emberszívben is mozdul a vér
S az elhalkult hit benne újra él!

Szép március! Te tettek hajnala,
Feltámadásnak küldött angyala,
Szétvert magyarnak fogd meg a kezét

És tedd szabaddá bekötött szemét,
 Hogy tisztán lássa azt a sok sebet,
 Amit testére maga égetett.
 Mert látni, látni kell nekünk,
 Hogy más nevet, amíg mi könnyezünk.
 Szép március! Te bölcsőt ringató,
 Eget vetítő, kéklő tiszta tó,
 Kiáltsd világnak, hogy a vert magyar
 Valamit hisz és valamit akar...
 Fúvass toborzót! Így hívd a hadat:
 „Gyülekezés a nagy kereszt alatt!
 Nem kell más fegyver, csak a szívetek
 S egymásban, Égben mindig higgyetek!”

Szép március! Te bölcsőt ringató,
 Virágnak, fának üde színt adó:
 A napsugárból hídat verj nekünk...
 Zászlónk kibontva. Hívj csak és megyünk!
 Kavargass orkánt! Hozd az új szelet!
 Haragöd légyen hangos üzenet:
 Keresztrel kézben együtt a magyar
 S világra szóló ünnepet akar!

(Móra László.)

TANÍTÁSOK.

1942. március 2. hete.

Beszéd- és értelemgyakorlat.

III. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: A szabadság ünnepe.

Nevelési cél: A hazaszeretet elmélyítése.

I. Előkészítés. a) A tanulók megfigyeléseinek számonkérése. Milyen hónapban vagyunk? Milyen évszak kezdődik ebben a hónapban? Miért szeretjük a tavaszt? Milyen változást idéz elő a tavasz az embereknél? az öltözködésben? kedvükben? munkájukban?

b) Célkitűzés. Miért örül tavasszal minden élő? Mintha börtönből szabadulnánk ki, úgy érezzük magunkat. Beszélgesünk ma a szabadságról.

II. Tárgyalás. a) A mókus. Tudjátok-e, mi a szabadság? Kint sétálgattam egyszer egy nagyon szép vidéken, ahol magas hegyek is voltak. Ott sétáltam a nagy fák által övezett tisztáson. Elnéztem azokat az égbenyúló fenyőket. Azt mesélték, hogy azon a vidéken medve is él, de engem most bizony még a mackó koma sem érdekelt, mert hirtelen másra lettem